

XXV TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tr 2:1a.12.17-20)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

Ülekohtune eksib oma südames ja ütleb: “Tehkem ahelad õigele, sest ta on meile tüliks ja seisab risti ees me tegude teel. Ta heidab meile ette meie patte, mida oleme teinud seaduse vastu, ja süüdistab meid, et me oleme reetnud oma kasvatuse. Aga vaadake järele, kas ta räägib õigust, pangem proovile tema saatus. Sest kui õige on tõesti jumalapoeg, siis Jumal kaitseb teda ja päästab tema kõigi ta vaenlaste käest. Kuid kaaluge ka ülekohtust, pangem ta proovile solvamiste ja hingepiinaga, et näha tema alandlikkust ja kannatlikkust, mõistkem ta häbiväärsesse surma, siis näeme, kas ta rääkis õigust, et temal on abimees.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 54:3-4.5-6.8-9 R:6)

R: Vaata, Issand on mu abimees, tema kaitseb minu hinge.

Mu Jumal, aita mind oma nime läbi,
tee mulle õigust oma väega.

Mu Jumal, võta kuulda minu palvet
ja pane tähele, mida kõneleb mu suu.

R:

Sest kõrgid tulevad mulle kallale
ja vägivaldsed püüavad võtta mult elu,
nad ei hoia Jumalat oma silme ees.

Kuid Issand on mu abimees, tema kaitseb minu hinge.

R:

Heal meelel toon ma sinule oma ohvriannid,
ma tänan sinu nime, Issand, sest sina oled hea.

Issand tõmbas mind välja kõigest hädast
ja mu silmad parastasid mu vaenlasi.

R:

(Teine lugemine Jk 3:16-4,3)

Lugemine püha apostel Jaakobuse kirjast:

Kus on kadedust ja auahnust, seal on ka segadust ja igasugust kurja. Aga tarkus, mis tuleb ülalt, on ennekõike püha, siis rahunõudev, leplik, sõnakuulelik, täis halastust ja rikas heade viljade poolest. Ta on erapooletu ega teeskle. Sest kus inimeste seas on rahu, sinna laseb Jumal kasvada rahunõudjatele õigluse vilja. Kust aga tulevad sõjad ja tülid teie sekka? Kas mitte himudest, mis sõdivad teie vastu teie sisemuses? Aga te himustate ja siiski ei saa, kadestate ja tapate, kuid ei saavuta midagi; te tülitsete ja peate sõdu. Teie ei saa, sest te ei palu. Ometi, kui te palute, ei saa te ikka, sest te palute kavatsedes kõike kurjasti kasutada oma himudes.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 2Te 2:14)

Halleluuja. Jumal on meid kutsunud oma rõõmusõnumi kaudu, et me pälviksime kirkuse meie Issandas Jeesuses Kristuses. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 9:30-37)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal läks Jeesus ühes oma jüngritega läbi Galilea, kuid tema tahtis, et sellest keegi teada ei saaks, sest ta tahtis õpetada oma jüngreid. Ja ta ütles neile: “Inimese Poeg antakse inimeste kätte ja nad tapavad ta ära, aga kolmandal päeval pärast oma surma ta tõuseb üles.” Kuid jüngrid ei mõistnud neid sõnu, mida ta rääkis, ometi kartsid nad selle kohta küsida.

Ja nad jõudsid Kapernauma, ning kui nad kodus olid, küsis tema nende käest: “Mille üle te teel olles vaidlesite?” Aga nemad olid vait, sest teel olid nad omavahel vaielnud, kes neist on kõige suurem. Ja Jeesus istus, kutsus kaksteist enda juurde ja ütles: “Kui keegi tahab olla esimene, siis olgu ta kõikidest viimane ja kõikide sulane.” Ja ta võttis lapse ja pani tema nende keskele, embas teda ja ütles neile: “Kes ühe niisugustest lastest minu nimel vastu võtab, see võtab mind vastu, ja kes mind vastu võtab, see ei võta vastu mind, vaid teda, kes mind on läkitanud!”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, surfamine on spordiala, mis seisneb selles, et lainelaua abil lastakse veelaine kallakust nagu liumäest alla. Surfamiseks võib nimetada ka purjelauaga sõitmist. Kuid sageli

kasutatakse seda sõna ka ülekantud tähenduses, näiteks kui inimene vahetab puldiga sihitult telekanaleid; internetis surfamiseks nimetatakse uudishimulikult juhuslike huviäratavate linkide avamist, kusjuures üks link juhatab järgmise juurde.

Sarnaselt võib ka pühakirja uurida surfamismeetodil, millel on aga lõpuks ikkagi üks eesmärk – jõuda õnnelikult ja kogemusest rikkamana taas kaldale, saada millestki rohkem teada – antud juhul mõista paremini Jumala ilmutust. Kuid elumere lainelaul püsimiseks tuleb teada, et piibel on tervik, millest tsitaatide väljarebimine võib kergesti viia vale liigutuse ja kukkumiseni. Jumala ilmutuse terviklikkus saab meile paremini mõistetavaks selle kaudu, kuidas me oleme suutnud panna kogemused ümbritsevast elureaalsusest kokku meie enda võimete ja võimalustega. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänases evangeeliumis seab Jeesus jüngeritele eeskujuks lapse. See võib tunduda veidi kummaline, sest kuidas mõtleb laps? Toome selle näiteks ära ühe loo.

Kord tulid tulid ühte peresse külalised; pereema polnud kõigi toimetustega veel päris valmis jõudnud, sellepärast kogunesid ka külalised kööki talle seltsiks ja abiks. Kuidagi juhtus aga nii, et samal ajal jäi viieaastane perepoeg elutuppa üksi koos tema ema valmistatud suure ja ahvatleva vahukooretordiga, mida kroonisid kompotist võetud ploomid. Igatahes, kui siis kogu seltskond lõpuks köögist elutuppa jõudis, pidid nad tõdema, et ploomi-vahukooretordist oli saanud lihtsalt vahukooretort – kõik ploomid olid tordi pealt saladuslikult haihtunud...

Jah, kes ühe niisugustest lastest minu nimel vastu võtab, see võtab mind vastu, ja kes mind vastu võtab, see ei võta vastu mind, vaid teda, kes ta minu on läkitanud, ütleb Jeesus. Ja kui keegi tahab olla esimene, siis olgu ta kõikidest viimane ja kõikide sulane...

Mis teha, paraku just laps ja lapselikult mõtlev täiskasvanu on see, kes arvab, et tema on esimene ja kõige tähtsam, maailma naba, kes ei tarvitse kellegi teisega arvestada. Kui laps tahab kiljuda, nutta või muidu jonnida, siis ta ei küsi, kas see kedagi segab. Vahel oleme seda ju ka kontserdil või kirikus ikka ja jälle kogenud. Ja kui see meid pahandab, siis mitte laste, vaid nende vanemate pärast, kes ei suvatse oma võsukesti aegsasti välja rahunema viia. Me mõistame, et lapse jaoks on egoism tema ellujäämisprogramm: inimene ei ole ju nagu sõralised loomad, kes end kohe sündimise järel püsti ajavad ja veerand tunni pärast emaga samal kiirusel jooksevad; inimlaps on kaua aega täiskasvanutest täielikult sõltuv. Väikelapse nutt, mis on tema peaaegu ainuke vahend ennast aidata, on aga lausa sedavõrd häiriv, et seda on kasutatud ka psühholoogilise relvana, suunates selle võimendatud salvestust lahinguväljal valjuhääldite kaudu vaenlase positsioonidele.

Inimene on oma esimestel eluaastatel paratamatult ülimalt abitu, kuid mida kauem vanemad teda sellest ei võõruta, seda kindlamalt saab temast parasiit-pesamuna, kes veel neljakümnendates eluaastates ei taha iseseisvalt hakkama saada. Nagu võib arvata, ei pidanud Jeesus kindlasti silmas niisuguseid lapsi, kelle lapseseisus väljendub ploomisöömises, jonnimises ja ohtlikes mängudes. Pigem pidas ta ikka silmas lapseseisuse teist poolt: väikelapse jäägitut usaldust oma vanemate vastu, kellest tema ellujäämine sõltub, keda ta peab kõige targemaks ja tugevamaks... Ning tõepoolest, Jumal kui meie taevane isa on seda meie kõigi jaoks tõesti ja alati – selles mõttes tuleb tema ees lapseks jääda.

Armsad õed ja vennad, tänapäeval on paljud usklikud vanemad kurvad, sest nad pole suutnud oma usku lastele edasi anda. Üheks põhjuseks, miks on see ülesanne muutunud raskeks, on teaduse areng, mis on paljud senised uskumused pea peale pööranud. Mis teha, Jumal ei istu tõesti taevas pilve peal ja kõueilm ei väljenda tema viha. Kuid teaduse meetod takerdub omaenda osavusse: lõpmatuse teadvustamine seab matemaatiliselt ületamatu piiri, kust ei pääse enam edasi pelgalt omaenda teadmise, tarkuse ja tublidusega. Lõpmatust saab lahendada vaid lapseliku usaldusega oma saatuse vastu, usuga, et kõigi vastuolude, raskuste ja küündimatuse järel jõuame temani, kes teab vastuseid kõigile küsimustele, kes vastutab ka kõige selle eest, mis on inimesele üle jõu ja mõistuse.

Siis võime pöörduda lõpmatuse piirilt rahuliku südamega tagasi lahendatavate ülesannete juurde, et saada täiskasvanuks elukogemuste pinnalt, meile antud võimaluste piirides. Jääb lootus, et ka tulevased põlvkonnad suudavad seda kord mõista. Aamen.